

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1980-1981

12 MAART 1981

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 36 van het koninklijk besluit van 29 april 1969 houdende algemeen reglement betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, gewijzigd bij artikel 12 van het koninklijk besluit van 9 januari 1976

(Ingediend door de heer Levaux)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Artikel 36 van het koninklijk besluit van 29 april 1969 houdende algemeen reglement betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, gewijzigd bij artikel 12 van het koninklijk besluit van 9 januari 1976, bepaalt dat bij de berekening van de bestaansmiddelen die in aanmerking worden genomen om uit te maken of de betrokkene al dan niet recht heeft op een gewone of op een bijzondere tegemoetkoming en hoeveel deze bedraagt, het niet vrijgestelde kadastraal inkomen van de bebouwde onroerende goederen met 3 en het niet vrijgestelde kadastraal inkomen van de onbebouwde onroerende goederen met 9 vermenigvuldigd dient te worden.

Die bepaling dateert van 1975. Op dat ogenblik was het bedrag van het kadastraal inkomen vastgesteld op grond van de perekwatie van 1955, die ingevolge de muntontwaarding in ruime mate achterhaald was. Daar dat kadastraal inkomen niet meer beantwoordde aan de realiteit, moest het met drie worden vermenigvuldigd om het het bedrag van de inkomsten uit verhuurde onroerende goederen vast te stellen waarmee het min of meer overeenstemde. Er zij echter op gewezen dat coëfficiënt 3 hoger lag dan die welke door het belastingbestuur inzake personenbelasting werd gebruikt, want deze was vastgesteld op 2.

Die toestand is volkomen veranderd door de kadastrale perekwatie van 1975, die in 1980 in werking is getreden. De algemene gemiddelde perekwatiecoëfficiënt van het kadastraal inkomen voor het hele land is immers gelijk aan 2,88.

Chambre des Représentants

SESSION 1980-1981

12 MARS 1981

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 36 de l'arrêté royal du 29 avril 1969 portant règlement général en matière de revenu garanti aux personnes âgées, modifié par l'article 12 de l'arrêté royal du 9 janvier 1976

(Déposée par M. Levaux)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 36 de l'arrêté royal du 29 avril 1969 portant règlement général en matière de revenu garanti aux personnes âgées, modifié par l'article 12 de l'arrêté royal du 9 janvier 1976, portait que, pour le calcul des ressources à prendre en considération pour établir ou non le droit à l'allocation ordinaire et à l'allocation spéciale et son montant, il fallait multiplier par 3 le revenu cadastral non exonéré des biens immeubles bâtis et par 9 le revenu cadastral des biens immeubles non bâtis.

Cette disposition datait de 1975. A cette époque, le montant du revenu cadastral était établi sur la base de la péréquation de 1955, largement dépassée par la détérioration de la valeur de la monnaie. Ce revenu cadastral ne correspondait plus à la réalité, d'où sa multiplication par trois pour fixer le montant des ressources d'origine locative avec lequel il était plus ou moins en conformité. Cependant, il convient de remarquer que ce multiplicateur 3 était lui-même supérieur à celui utilisé par l'administration fiscale en matière d'impôt sur les personnes physiques, qui était égal à 2.

La revision cadastrale de 1975, entrée en vigueur en 1980, a modifié radicalement la situation. En effet, le coëfficient général moyen de péréquation des revenus cadastraux à l'échelle du pays est égal à 2,88.

Daar artikel 19 in zijn huidige redactie nog steeds niet gewijzigd is, is het bedrag van de bestaansmiddelen waarmee rekening wordt gehouden, aanzienlijk gestegen, hoewel de cijfers objectief gesproken dezelfde gebleven zijn. Bij de wijziging van artikel 17 door het koninklijk besluit van 24 september 1980 is aan die sterke stijging voorbijgegaan.

Tot staving daarvan nemen wij het voorbeeld van een rechthebbende met een gewaarborgd inkomen van alleenstaande bejaarde. De enige bestaansmiddelen waarover hij beschikt, vloeien voort uit een kadastraal inkomen van 35 000 F in een gemeente van meer dan 30 000 inwoners.

Vóór de kadastrale perekwatie kwam het volgende bedrag van de inkomsten in mindering om het bedrag van het gewaarborgd inkomen te bepalen :

$35\,000\text{ F} - 15\,000\text{ F}$ (koninklijk besluit van 24 september 1980) $= 20\,000\text{ F} \times 3 = 60\,000\text{ F}$.

Na de perekwatie wordt dat bedrag :

$35\,000\text{ F} \times 2,88 = 100\,800\text{ F}$.
 $100\,800\text{ F} - 30\,000\text{ F} = 70\,800\text{ F}$.
 $70\,800\text{ F} \times 3 = 212\,400\text{ F}$.

Dat betekent dat het recht op het gewaarborgd inkomen wegvalt, terwijl de feitelijke toestand onveranderd blijft.

Doch de realiteit is nog erger. De gemiddelde perekwatiecoëfficiënt van het kadastraal inkomen voor gewone bebouwde onroerende goederen ligt immers hoger dan de algemene gemiddelde coëfficiënt. Voor het gehele land mag eerstgenoemde coëfficiënt op 3 worden geraamd. Bij de bespreking van de wet op de kadastrale perekwatie had de Minister van Financiën zich ertoe verbonden de verschillende verhogingscoëfficiënten per soort kadastraal inkomen mede te delen. De Commissie voor de Sociale Voorzorg of de Minister kan derhalve nagaan of hoger genoemd cijfer juist is.

Er zij op gewezen dat bedoelde coëfficiënt in de industriegemeenten zeer vaak meer dan 3 bedraagt.

Het onderhavige wetsvoorstel heeft dan ook tot doel artikel 36 zodanig te wijzigen dat de toestand van vóór de kadastrale perekwatie in zijn geheel onveranderd blijft.

Na de aanvaarding van het wetsvoorstel zou de toestand er immers als volgt uitzien in het gegeven voorbeeld :

Kadastraal inkomen : $35\,000\text{ F} \times 2,88 = 100\,800\text{ F}$.

Aftrek (artikel 34, koninklijk besluit van 24 september 1980, artikel 1) :

$100\,800\text{ F} - 30\,000\text{ F} = 70\,800\text{ F}$, d.i., op $10\,800\text{ F}$ na, het bedrag van de tegemoetkoming van vóór de kadastrale perekwatie.

Aangezien het hier om een « eenvoudig » voorbeeld gaat, waarbij geen rekening is gehouden met diverse factoren die invloed kunnen uitoefenen op de vaststelling van het bedrag van de bestaansmiddelen, heeft het onderhavige wetsvoorstel dus blijkbaar tot gevolg dat de vroegere rechten van de bejaarden in grote lijnen feitelijk onveranderd blijven.

Dat is dan ook de verantwoording van dit wetsvoorstel.

Du maintien de l'article 19 dans sa rédaction actuelle, il résulte que le montant — resté cependant objectivement identique — des ressources à prendre en considération est sérieusement augmenté. La modification de l'article 17 introduit par l'arrêté royal du 24 septembre 1980 ne tient nullement compte de cette augmentation.

A l'appui de cette constatation, prenons l'exemple d'un bénéficiaire du revenu garanti pour personne âgée isolé dont les seules ressources avaient pour origine un revenu cadastral de 35 000 F dans une commune de plus de 30 000 habitants.

Avant la péréquation cadastrale, le montant suivant des ressources intervenait en déduction pour fixer le montant du revenu garanti :

$35\,000\text{ F} - 15\,000\text{ F}$ (arrêté royal du 24 septembre 1980) $= 20\,000\text{ F} \times 3 = 60\,000\text{ F}$.

Après la péréquation, ce montant devient :

$35\,000\text{ F} \times 2,88 = 100\,800\text{ F}$.
 $100\,800\text{ F} - 30\,000\text{ F} = 70\,800\text{ F}$.
 $70\,800\text{ F} \times 3 = 212\,400\text{ F}$.

Ce montant entraîne la suppression du droit au revenu garanti pour une situation réelle inchangée.

La réalité est encore plus négative. En effet, le coefficient moyen de la péréquation pour les seuls revenus cadastraux bâtis ordinaires est supérieur au taux moyen général. Au niveau national, il peut être estimé au coefficient 3. Le Ministre des Finances s'était engagé, lors de la discussion du projet, de loi sur la péréquation cadastrale, à fournir le décompte des coefficients d'augmentation par type de revenus cadastraux. Il est donc possible à la Commission de la Prévoyance sociale ou au Ministre de vérifier ce fait.

Il y a lieu de signaler que, dans les communes industrielles, ce coefficient dépasse très souvent le chiffre 3.

C'est pourquoi la présente proposition de loi modifie l'article 36 de telle manière que la situation existant avant la péréquation cadastrale soit plus ou moins globalement maintenue.

En effet, après l'adoption de la présente proposition de loi, la situation serait la suivante d'après l'exemple choisi :

Revenu cadastral : $35\,000\text{ F} \times 2,88 = 100\,800\text{ F}$.

Déduction (article 34; arrêté royal du 24 septembre 1980, article 1) :

$100\,800\text{ F} - 30\,000\text{ F} = 70\,800\text{ F}$, soit, à $10\,800\text{ F}$ près, la même déduction qu'avant la péréquation cadastrale.

Comme le cas est « pur », c'est-à-dire exclusif d'influences diverses dans la situation du montant des ressources, la proposition de loi maintient donc, grosso modo, les droits réels antérieurs des personnes âgées.

Telle est donc la justification de la présente proposition de loi.

M. LEVAUX

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Artikel 36 van het koninklijk besluit van 29 april 1969 houdende algemeen reglement betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, gewijzigd bij artikel 12 van de wet van 9 januari 1976, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Art. 36. — Bij de berekening van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met :

1° wat betreft de bebouwde onroerende goederen : het bedrag van het niet vrijgesteld kadastraal inkomen;

2° wat betreft de onbebouwde onroerende goederen : het bedrag van het niet vrijgesteld kadastraal inkomen, vermenigvuldigd met 3. »

Art. 2

De bepalingen van artikel 36 van voormeld koninklijk besluit van 29 april 1969, zoals zij waren gesteld vóór hun wijziging bij deze wet, blijven evenwel van toepassing op de beslissingen die vóór 1 januari 1980 uitwerking hebben.

Art. 3

Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1980.

2 maart 1981.

PROPOSITION DE LOI

Article 1

L'article 36 de l'arrêté royal du 29 avril 1969 portant règlement général en matière de revenu garanti aux personnes âgées, modifié par l'article 12 de l'arrêté royal du 9 janvier 1976, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 36. — Pour le calcul des ressources, il est tenu compte :

1° en ce qui concerne les biens immeubles bâtis : du montant du revenu cadastral non exonéré;

2° en ce qui concerne les biens immeubles non bâtis : du montant du revenu cadastral multiplié par 3. »

Art. 2

Les dispositions de l'article 36 de l'arrêté royal précité du 29 avril 1969, telles qu'elles étaient libellées avant leur modification par la présente loi, restent toutefois applicables aux décisions produisant leurs effets avant le 1er janvier 1980.

Art. 3

La présente loi produit ses effets au 1er janvier 1980.

2 mars 1981.

M. LEVAUX